

HELP DE ARCHEOLOGIE!

Zemst – De amateur archeologen in onze gemeente slaan alarm: sporen van het Romeins verleden van Elewijt moeten in de wijde omgeving merkbaar zijn . Maar bouwwoede en bemesting maken veel kapot. Redden wat nog te redden valt! Roepen ze in koor. Ook u kan hen helpen.

Ze hebben elkaar gevonden, de amateur archeologen van onze gemeente. Aangespoord door de bestuursleden van de heemkundige kring de Semse staken een aantal mannen hun koppen bij elkaar voor de start van een werkgroep archeologie. Het verleden van onze gemeente en oudheidkunde is hun gemeenschappelijke interesse. En dat vonden ze rijk genoeg en meer dan de moeite waard om regelmatig bijeen te komen. Hun vrijetijdsbesteding willen ze ook voor andere belangstellenden nuttig en toegankelijk maken. Doel van de werkgroep: het opzoeken, bestuderen, beschrijven, restaureren, tentoonstellen en bewaren voor het nageslacht van alle oude vondsten die er in Zemst en deelgemeenten gevonden worden. Ze hebben zich tot nu al gespecialiseerd in muntbepaling, Romeins aardewerk, de middeleeuwen, pijpenkoppen, de wereldoorlogen en metaaldetectie.

meldpunt

Het opzoeken betekent zowel in de literatuur , op het net als in situ (ter plaatse). Daar kunnen ze een terrein prospecteren met een metaaldetector. Alles keurig reglementair: de bevoegde leden zijn in het bezit van de nodige vergunning daartoe en de “buit” wordt altijd aan de overheid gesignaleerd. Zo kunnen ze assistentie verlenen bij officiële opgravingen zoals onlangs gebeurde in de Ter Borchstraat in Elewijt. “Maar het zou voor ons heel nuttig zijn als landbouwers bijvoorbeeld concentraties van dakpannen of witte stenen op hun akkers zouden melden” laat Etienne Vandepitte weten. Hij is assistent voorzitter van de werkgroep archeologie.

Vijf voor twaalf

“Hetzelfde geldt voor grondwerken van privé woningen. Gezien het Romeins verleden van Elewijt moeten er in de deelgemeenten tal van landbouwbedrijven en enkele begraafplaatsen aanwezig zijn geweest waarvan tot op heden niets teruggevonden is. Maar als je merkt aan welk een hoog tempo gebouwd wordt, is het vijf voor twaalf om nog iets van die resten te vinden. Daarbij komt nog dat de bemesting van de voorbije decennia ook nefast is voor metalen voorwerpen in de akkerbodems.” En hij richt zich dan rechtstreeks tot het gemeentebestuur: “ Het zou ideaal zijn als de gemeente ons op de hoogte zou brengen van de bouwtoelatingen in de gekende archeologische zones zodat we de eigenaars tijdig kunnen contacteren en vragen of we mogen komen kijken tijdens de grondwerken.”

Kogels die spreken

Wat gevonden wordt, moet bestudeerd en beschreven worden. Dat betekent het determineren en oplijsten van vondsten en het bijhouden van alle gegevens zoals datum, vindplaats en vinder. Ze beschikken over een database met de gegevens van honderden objecten, waaruit men wel veel kan afleiden. “Aan de hand van de locatie van teruggevonden geallieerde en Duitse kogels is het zelfs mogelijk gebleken het verloop van de vijandigheden in de gemeente te reconstrueren. “ onthult Etienne.

Ook doen ze aan restaureren, vooral dan aardewerk. Etienne zelf beschikt al over een heel arsenaal

potscherven waaruit hij met ongezien engelengeduld al prachtig Romeins aardewerk heeft weten toveren. Het is ook de bedoeling van het Romeins gedeelte van de permanente tentoonstelling in de Semse uit te breiden met recente vondsten. Ook in 't Staminee zullen ze nog meer van al dat fraai erfgoed in een glazen kast te kijk zetten. Puik werk om ons verleden, geheel vrijblijvend, steeds meer te doen herleven.

Oproep aan de bevolking:

Er is toelating nodig van de eigenaar om zijn grond te mogen onderzoeken met een metaaldetector. Wie dat wil toestaan of zelf benieuwd is wat zijn grond zou kunnen herbergen, kan dat gerust laten weten aan de werkgroep.

Iedereen kan natuurlijk zelf voorwerpen of eigen vondsten schenken of in bruikleen geven ter bewaring voor de toekomst bij de Semse of kan ze er laten determineren.

Meldpunt: etiennevandepitte@hotmail.com, tel. 0499/366.749.

Tekst: Kristel Vanden Wyngaerd; foto: Etienne Vandepitte.